

NORMY WYKONAWCZE NA ROBOTY PARKIECIARSKIE **Wytyczne wspólnej komisji SPP i OSP**

ROBOTY PARKIECIARSKIE

Normy powołane:

PN-EN 13226:2004 Podłogi drewniane Elementy posadzkowe lite z wpustami i/lub wypustami
PN-EN 13227:2004 Podłogi drewniane Lamparkiet z drewna litego
PN-EN 13228:2004 Podłogi drewniane Elementy posadzek z drewna litego oraz posadzki deszczułkowe łączone.
PN-EN 13488:2004 Podłogi drewniane Elementy posadzki mozaikowej.
PN-EN 13489:2004 Podłogi drewniane Elementy posadzkowe wielowarstwowe
PN-EN 13629:2004 Podłogi drewniane Deski scalone z litych elementów drewna liściastego
PN-EN 13756:2004 Podłogi drewniane Terminologia.
PN-EN 13999:2004(U) Podłogi drewniane Deski podłogowe z drewna iglastego litego

1. Zakres normy

Norma dotyczy wszystkich rodzajów parkietu w postaci lamelek, deszczulek, elementów z drewna i materiałów drewnopochodnych, układania podkładów parkietowych, przygotowania podłoży, wykończenia powierzchni, zabezpieczenia parkietów i podłóg drewnianych, stopni schodowych i progów oraz montażu listew.

2. Wykonanie

2.1 Obowiązki

Zleceniobiorca po sprawdzeniu podkładu musi zgłosić zastrzeżenia z opisem możliwych konsekwencji, szczególnie jeśli stwierdzi:

- a) znaczne nierówności
 - b) pęknięcia podkładu
 - c) zbyt wysoką wilgotność podkładu
 - d) niewystarczająco mocną powierzchnię podkładu
 - e) za porowatą i za ostrą powierzchnię podkładu
 - f) niejednorodność podkładu
 - g) obecność dylatacji konstrukcyjnych
 - h) zanieczyszczenia podkładu, np. olejem, woskiem, lakierami, farbami, gipsem
 - i) nieprawidłową wysokość powierzchni podkładu w stosunku do wysokości w sąsiednich pomieszczeniach
 - j) nieprawidłową temperaturę podkładu
 - k) nieprawidłowe warunki klimatyczne w pomieszczeniu (wilgotność i temperatura powietrza)
 - l) brak protokołu rozgrzewania w wypadku ogrzewania podłogowego
 - m) brak informacji o rozmieszczeniu w podkładzie i rodzaju izolacji termicznej instalacji C.O. i wodociągowej
- Uzgodnione z inwestorem rozwiązanie problemów z podkładem należy podać na piśmie.

2.2 Odchyłki wymiarów

Widoczne pod światło nierówności powierzchni nie są wadą, jeżeli nie zostały przekroczone maksymalne dopuszczalne przez normę odchyłki. Reguła ta dotyczy także: zmian wynikających z różnej zdolności pęcznienia twardych i miękkich słoików pod wpływem lakieru, odchyłek od poziomu, które powstają w czasie szlifowania tradycyjnymi maszynami powierzchni o nierównościach dopuszczalnych przez normę lub w wyniku różnej twardości znajdujących się obok siebie lamelek. Reguła nie odnosi się do: śladów po szlifowaniu grubym materiałem ściernym, zagłębień powstających przy zatrzymaniu maszyny itd.

2.3 Układanie parkietu

2.3.1. Parkiet musi odpowiadać normom.

2.3.2. Parkiet nie może mieć w czasie układania innej wilgotności, niż dopuszczalna w odpowiednich normach.

2.3.3. Pomiędzy parkietem wzgl. materiałami podkładowymi i stykającymi się z nimi stałymi elementami budynku, np. ścianami, słupami, podporami, należy założyć dylatacje. Ich szerokość zależy od gatunku drewna, z którego wykonano parkiet, rodzaju materiału podkładowego, sposobu montażu, a także wielkości powierzchni parkietu.

2.3.4. Na łączeniach parkietu z innymi materiałami (kamień, płytki ceram.) należy, jeżeli ze względu na gatunek drewna i sposób montażu to konieczne, założyć dylatacje; dylatacje te muszą być wypełnione odpowiednim elastycznym materiałem.

2.3.5. Nad dylatacjami konstrukcyjnymi należy w parkiecie i ewent. w materiale podkładowym założyć dylatacje, natomiast dylatacje skurczowe należy zamykać ewentualnie klamrować.

2.4 Parkiet montowany na gwoździe

Deszczułki posadzkowe i płyty parkietowe należy łączyć za sobą za pomocą wypustów lub obcych piór, układać ściśle i przybijać gwoździami sposobem krytym. Pióra obce muszą być umieszczone na całej długości i dobrze wbite.

2.5 Deszczułki posadzkowe, płyty parkietowe montowane na klej

Deszczułki posadzkowe (na obce i własne pióro) i płyty parkietowe należy przyklejać klejami do parkietu. Klej do parkietu należy nanosić na całej powierzchni podłoża lub materiału podkładowego. Deszczułki posadzkowe i płyty parkietowe należy łączyć ze sobą za pomocą wypustów lub obcych piór i układać ściśle. Pióra obce muszą być umieszczone na całej długości i dobrze wbite. Spoiny pomiędzy deszczułkami nie mogą przekraczać: w wypadku parkietu o szerokości do 7 cm do 0,4 mm, z tym że na 1 m² dopuszcza się występowanie 3 spoin o szerokości do 1,6 mm. W przypadku występowania w podkładzie wadliwie izolowanych przewodów c.o. lub wodociągowych oraz utrzymywania zbyt niskiej wilgotności powietrza po ułożeniu parkietu występowanie większych spoin niż wyżej wymienione nie jest wadą. Głuche miejsca nie są wadą, jeżeli ułożone elementy się nie poruszają przy obciążeniu. Na podstawie dopuszczalnych tolerancji w równości podkładu nieosiągalne jest 100% pokrycie klejem spodu deszczulek. Za dolną granicę wystarczającego przyklejenia uznaje się 40% pokrycie spodu deszczułki klejem.

2.6 Mozaika parkietowa

Mozaikę parkietową należy przyklejać klejami do parkietu. Klej do parkietu należy nanosić w wystarczającej ilości na całej powierzchni podłoża. Mozaikę należy przesunąć w kleju, docisnąć i szczelinie ułożyć. Za dolną granicę wystarczającego przyklejenia uznaje się 60% pokrycie spodu brytu klejem. Przesunięcie wzoru wynikające z tolerancji wymiarowych mozaiki jest nie do uniknięcia. Dodatkowo ten efekt może być wzmocniony w wyniku dopuszczonych norma nierówności podkładu.

2.7 Parkiet i materiały podłogowe

2.7.1. Parkiet nie wymaga układania na materiale podkładowym.

2.7.2. Jeżeli przewidziano materiał podkładowy, należy układać go z przesunięciem w stosunku do parkietu. W wypadku mozaiki parkietowej płyty materiału podkładowego należy układać diagonalnie do kierunku mozaiki.

2.7.3. Parkiet układa się na materiałach podkładowych zgodnie z punktami 2.4, 2.5 lub 2.6

2.8 Listwy przypodłogowe

Drewniane listwy przypodłogowe muszą być w narożnikach i na łączeniach cięte pod skosem. Listwy cokołowe należy trwale mocować do ściany (stalowymi sztyftami, kołkami umieszczonymi w odległości mniejszej niż 60 cm, lub na klej montażowy). Listwy przypodłogowe mocowane są gwoździkami do parkietu.

2.9 Szlifowanie

Parkiet montowany jest na gwoździe należy równomiernie szlifować bezpośrednio po ułożeniu, a parkiet klejony po wystarczającym związaniu kleju. Ilość szlifów i granulacja materiału ściernego uzależnione są od materiału, który będzie użyty do zabezpieczenia powierzchni. Widoczne na gotowej powierzchni pod światło nierówności należy ocenić zgodnie z odnośną normą określającą tolerancje wymiarowe powierzchni w budownictwie.

2.10 Olejowanie i woskowanie

Parkiet należy olejować i/lub woskować bezpośrednio po wyszlifowaniu.

2.11 Lakierowanie

2.11.1 Jeżeli ustalono lakierowanie, parkiet powinien być lakierowany bezpośrednio po wyszlifowaniu.

2.11.2 Zleceniobiorca musi wybrać sposób lakierowania i lakier odpowiedni do przeznaczenia pomieszczenia i przewidywalnej intensywności ruchu na podłodze.

2.11.3 Lakierowanie należy wykonać w taki sposób, aby powstała jednolita powierzchnia.

2.11.4 Po lakierowaniu zleceniobiorca musi przekazać zleceniodawcy pisemne zalecenia dotyczące pielęgnacji. Powinny być w nich także zawarte informacje odnośnie prawidłowej wilgotności i temperatury powietrza w pomieszczeniach.

2.11.5 Lakierowanie posadzki drewnianej wykonywane jest przez rzemieślnika w warunkach budowlanych i z tego powodu nie do uniknięcia jest występowanie w lakierze niewielkiej liczby wtrąceń takich jak drobiny kurzu, pojedyncze włosy z wałka, które w żaden sposób nie wpływają na trwałość i funkcjonalność powłoki lakierniczej. Pojedyncze wtrącenia tego typu nie są wadą.

3. Odbiór

3.1 Odbiór posadzki odbywa się w pozycji jakiej ona zwykle użytkowana tzn. na stojąco lub siedząco.

3.2 Odbiór odbywa się w normalnych warunkach oświetleniowych panujących w danym pomieszczeniu.

3.3 Ponieważ posadzka drewniana jest wykonana przez parkieciarza w warunkach, nie można do jej odbioru stosować kryteriów jakościowych takich jak w odniesieniu do fabrycznie lakierowanych mebli, czy paneli drewnianych.